

4 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2022
† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Βαβύλα ιερομάρτυρος (†251), Μωυσέως προφήτου (1460 π.Χ.). Έρμιόνης (†117) θυγατρὸς τοῦ ἀποστόλου Φιλίππου· Τιερουσαλὴμ καὶ τῶν υἱῶν αὐτῆς τῶν ἐν Βεροίᾳ μαρτύρων· Ἀνθίμου ὁσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ (†1781).

΄Ηχος γ'. Έωθινὸν α'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ο ιερεύς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ο ποιῶν τοὺς Ἁγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὅδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Όριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὅδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων

αύτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡταν ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλὼ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου, καὶ
ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἴστωμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δὲ καὶ τοῦ Μηναίου ζ'.

Ἅχος Γα φ

K ν ρι ι ε ε κε ε ε κρα ξα α προ ο ος
 σε ε ει σα α α α κου ου σο ο ον ον ει
 σα α κου σο ον μου ου Κυ ν ρι ι ι ε ε Κυ
 ρι ε ε κε ε ε κρα α α ξα α προ ο ος
 σε ει σα α α α κου σο ον μου ον προ σχες τη φω
 νη η η η η της δε ε η η σε ω ω ως μου ου
 εν τω κε κρα γε ε ε ναι με ε προ ο ος σε ει
 σα α κου σον μη θ Κυ ν ρι ι ε η
K α τεν θυν θη η τω η η προ ο σεν χη η η η
 μου ως θυ μι α α μα α α ε ε νω ω πι ο
 ο ο ο ον σον ε παρσις τω ω ω ω ων χει ει ρω
 ω ων μου θυ σι ι ι α α ε σπε ε ρι ι ι

μεταποντικός εἰσαγωγής καὶ μουσικής οὐδὲν πάλιν θέλει τοῦτον τὸν Κύρον ναόν τοντονίζειν.

Ἡ Στιχολογία.

θυ ν ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημουν

Μ Γα η εκ κλι υπς την καο δι αυ μου εις λο γε στο

νη δι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν

α μαρτι αις

Σ Γα — αν θωποιεσδ γα ζο με νοιςτην α νο μι αν

και ου μη συν δι α α σω με τα των ε κλε κτων

αυτων

Π Γα αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

A horizontal strip of white paper showing handwritten Greek text in black ink. The text reads: Ο Γα τι ε τι και η ποο σευ χη μου εν ταις ευ δο. A large red letter 'Ο' is at the start, followed by a red 'Γα'. Red marks also highlight the first two 'τι', the 'η' in 'η ποο', and the final 'δο'.

κι ι αις αυ των **υ** κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κοι ται αυτων

A ^{Γα} κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη

σαν ^υ ^ϙ ω σει πα χος γης ε ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθητα ο στα αυτων πα ρα τον Α δην ^η ^{ιι}

O ^{Γα} τι προς σε Κυ ν ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

μου ^υ ^ϙ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε ληστην ψυ χην μου ^η ^{ιι}

Φ ^{Γα} ν λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν ^η ^{ιι}

Π ^{Γα} ε σουν ται αι εν α μφι βλη στρω αν των οι α μαρ

τω λοι ^Δ ^ἢ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ

θω ^η ^{ιι}

Φ ^{Γα} ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κραξα φω νη

μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην ^η ^{ιι}

E ^{Γα} κ χε ω ε νω πι ον αν του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αν του απαγγε λω ^η ^{ιι}

E ^{Γα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μ8 και

Γάρ συ εγνωςτας τοι βησμ^ης ^Γ_η

E ν ο δω τα αν τη η ε πο ρευ ο ο μην

Γάρ ε κρυψαν πα γι δαμοι ^Γ_η

K α τε νο ουν εις τα δε ξι α ακαι ε πε βλε

Γάρ πον ^η_η και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^Γ_η

A πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε εστιν

Γάρ ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου ^Γ_η

E κε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα

Γάρ συ ει η ελ πι ι ις μου με ρις μου ει εν γη ζων

Γάρ των ^Γ_η

P ροσχες προς την δε η σι ι ιν μου ^η_η ο τι ε τα

Γάρ πει νω θην σφο δρα ^Γ_η

P ν σαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με ^η_η ο τι ε

Γάρ κρα ται ω θησαν ν περ ε με ^Γ_η

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου.

Στίχ. α' Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου **Γάρ** ^η_η του ε ξο μο

Πα

λο **χ** γη σασθαι τω ο νο μα τι ι σου **π**

T Γα ω σωσταυρω χρι στε Σω τηρ θα να του κρα τος

Πα

λε λν υ ται **u** και δι α βο ο λου η πλα α νη κα α τηρ

γη η ται **π** γε νος δε αν θρω πω αν πι στεισω ζο με νον **u**

ν μνοον σοι καθ ε κα στην προ σφε ρει ει **π**

Στίχ. β. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι **χ** ε ως ου αν τα πο δωως

μοι **π**

Π Γα ε φω τισται τα συμ παν τα τη α να στα σεισου

Πα

Κυ ρι ε και ο πα ρα δεισος πα α λιν η νε ω ωκται

πα σα δε η κτι σις α νευ φη μου σα α σε ν μνον

σοικαθ ε κα στην προ σφε ρει ει **π**

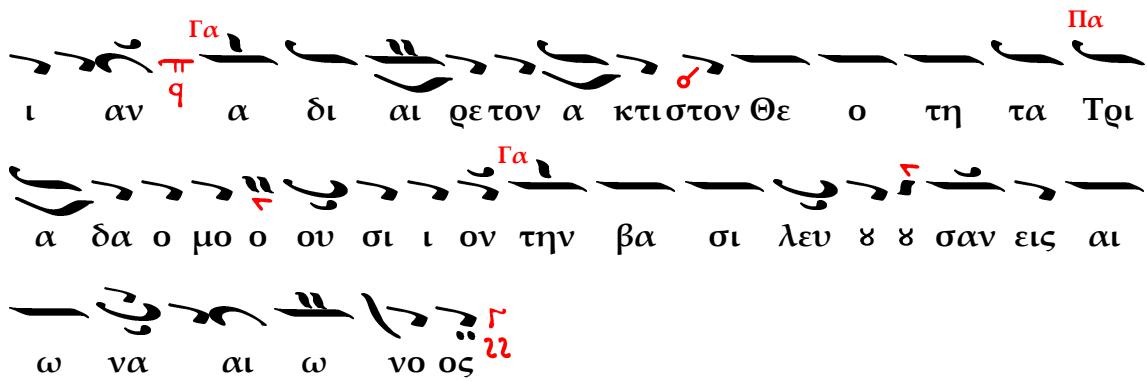
Στίχ. γ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε **χ** ει σα α κε

σον της φω νη ηςμουν **π**

Δ Γα ο ξα ζω του Πα τρος και του γι ου την δν να

Πα

μιν και Πνευ μα τος α γι ι ου ν μνω την ε ξου σι **π**

Ἐτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὕτα σου προσέχοντα **υ χ** εις την φωνην

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἔχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; δτὶ παρὰ σοὶ ὁ Ἰλασμός ἐστιν.

Ἐν αἵματι βάψας σου, τὴν ἱερὰν διπλοῖα, εἰσῆλθες εἰς ἄγια, τῶν ἀγίων ἄγιος σὺ γενόμενος, Βαβύλα ἔνδοξε, καὶ σαφῶς πάντοτε, ἀπολαύεις τῆς θεώσεως, ὥραιζόμενος, καὶ τῷ μαρτυρίῳ λαμπόμενος, καὶ ἄγγελος δεικνύμενος, ταῖς καθαρωτάταις μεθέξεσιν· ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ πόθῳ ἐօρτάζομεν τὴν σήν, ἱερωτάτην πανήγυριν, ἀξιομακάριστε.

Στίχ. ζ'. Ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σιδήρῳ πεδούμενος, ἀνεμποδίστως τὴν τρίβον, διώδευσας Ὅσιε, τὴν πρὸς τὴν οὐράνιον πόλιν φέρουσαν, τὰ σεπτὰ στίγματα,

Βαβύλα πάνσοφε, ὡσπερ κόσμον περικείμενος· ἐν ᾧ γενόμενος, οἵα νικητὴς ἀληθέστατος, καὶ Μάρτυς ἀπαράτρωτος, καὶ ἵερουργὸς ἴερώτατος, μέλπεις σὺν Ἀγγέλοις, μελώδημα τὸ θεῖον καθαρῶς· Ἅγιος, Ἅγιος, Τριὰς δύοούσιε.

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ποίμνης προϊστάμενος, τῆς λογικῆς Ἱεράρχα, βακτηρίᾳ γνώσεως, ἐπὶ χλόην ἔθρεψας ταύτην πίστεως, καὶ θηρῶν ἔσωσας, καὶ Θεὸν εὔφρανας, τὸν ἐξ ὑψους σε ποιμάναντα· δὲν κατενώπιον, τῶν ἀθεωτάτων μακάριε, κηρύττων, ὡσπερ ἄκακον, τέθυσαι ἀρνίον γηθόμενος, μετὰ τῶν ἀκάκων, παιδίων, καὶ προσήχθης σὺν αὐτοῖς, θῦμα εὐῶδες ὀλόκληρον, Βαβύλα θεσπέσιε.

Καὶ τοῦ Προφήτου Μωυσέως.

Τίχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. η'. Ὄτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἐν θυέλλῃ τὸν ἄσαρκον, καὶ ἐν γνόφῳ τὸν ἄυλον, Μωυσῆ τεθέασαι, ὡς χωρεῖν δυνατόν· θεοειδῆς τε γενόμενος, τῇ δόξῃ τῇ κρείττονι, τῷ σαρκίνῳ Ἰσραὴλ, νομοθέτης κεχείρισαι· ἀλλ' οὐ πέφυκε, νοῦς γεώδης τοῖς θείοις ἐμβατεύειν· ἡ γὰρ χάρις τοῖς ὁρῶσι, τὰ λίαν κρείττονα δίδοται.

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ιερεὺς ἐννομώτατος, στρατηγὸς γενναιότατος, τῷ παραπικραίνοντι ἀναδέδειξαι, Μωσῆ μαστίζων τὴν Αἴγυπτον, τῇ ὥρᾳ δὲ θάλασσαν, διαιρῶν τὴν Ἐρυθράν, καὶ βυθίζων ἀλάστορα, καὶ ὑψαύχενα, Φαραὼ σὺν τριστάταις, καὶ διάγων, ἐν ἐρήμῳ καὶ ἐκτρέφων, τὸν Ἰσραὴλ τὸν ἀγνώμονα.

Στίχ. ι'. Ὄτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Μωυσῆ τὸ ὑπόδημα, τῶν ποδῶν λῦσον τάχιον· ὁ γὰρ τόπος Ἅγιος, ἐν ᾧ ἔστηκας· μή τι νεκρώσεως σύμβολον, ἐν σοὶ περιφέροιτο· ἐν γὰρ βάτῳ καὶ πυρί, μυστικῶς σοι ὀπτάνεται, τὰ παράδοξα, τῆς θεόπαιδος Κόρης, ἐν τῷ ὅρει, τῷ Χωρὸντος ὁ χρηματίζων, τῷ Μωυσῇ ἀπεφθέγγετο.

Δόξα. Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ὕχος Ἀψίδας

A Πα
 Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι νι ω και
 A γι ω Πνευ μα α α τι π
B Πα
 α σι ι μον κρη πι ι ι δα η Εκ κλη σι
 ι α α κε κτη η η ται τχς ι ε ζχς σχ 8 8
Πα
 α α γω ω ω νας Ι ε ζρο ο μα α αρ τυ υς Βα
 βυ ν ν ν λα ην και φυ λατ τοις α κρα δα α ντον
Δι
 και α νε πι ι βχ λε ευ τον εκ λυ ν κων κρα
Κε
 α ται αι αι ων κη η ρυτ τχ 8 8 σαν τα α
 α ας α ρι ι στει ει α α ας σχ δι και με γα
Πα
 λυ νχ σα αν δι συν σοι οι τα νη η πι ι
 α τα ν περ χρι στχ 8 8 τυ ν θε ε ε ντα
 με τα σχ 8 μακα α α ρι ι ι ε

Και νῦν. Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ὕχος Γαφ

K Νη
 αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω

ναςτωναιαι ω ω ω νωων α μη ην π
Π ^{Nη} ω ω ω ως μη η θαυ μα α α σω μεν υ
π
 το ον θε ε αν δρι κο ο ον σου ου π το ο κον
π
 πα αν σε ε βα α α σμι ι ι ε ε πει ραν γα
π
 αρ α ανδρος μη δε ξα με ε ε νη πα να α α
π
 μω με ε τε κε ες α πα το ο ρα Υι νι νι ο ον
π
 εν σα α αρ κι ι τον προ αι ω νωνεκ **Π** α α τρος
π
 γεν νη θε ε εν τα α α μη η η το ο ο ρα π
π
 μη δα μως ν πο μει να αν τα α τρο ο ο πην η φυρ
π
 μο ο ο ον η η δι αι ρε σι ιν δ αλλ ε κα τε ρας
π
 ον σι ι ι ας την ι δι ο τη η τα σω ω ω
π
 α ανφυν λα α α ξα α α αν τα α π δι ο Μητρο
π
 πα α αρ θε νε Δε ε σποι να αν τον ι κε τευ ε σω ω
π
 θη η η η η ναι τας ψυ χα ας τωων ορ θο
π
 δο ο ο ξω ως Θε ο το ο ο κο ον ο μο ο λογουν
π
 ντωων σε ε ε την

* * *

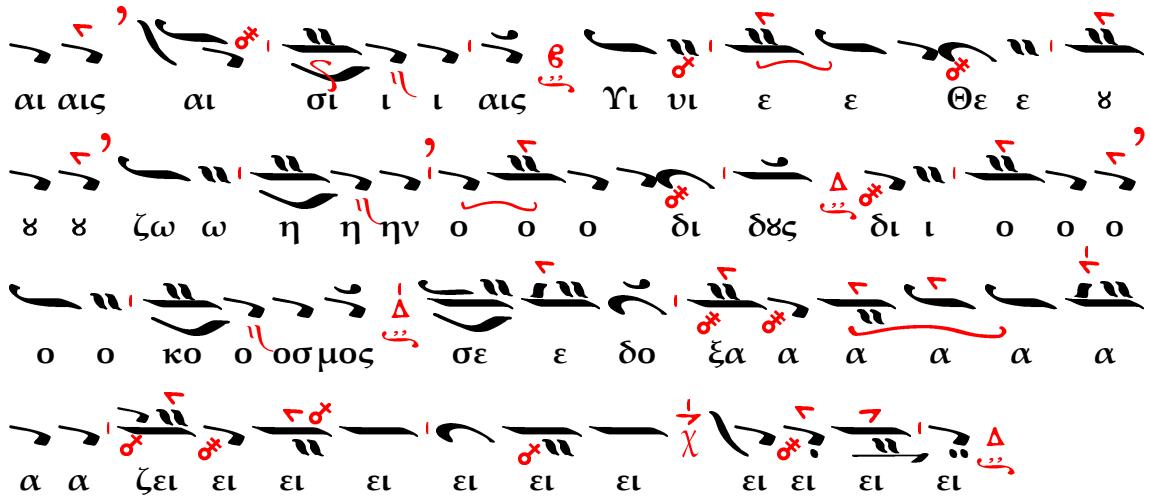
Είσοδος. Ό προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εύχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γενέαν, * καὶ ἄγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Γενέα Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἵλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

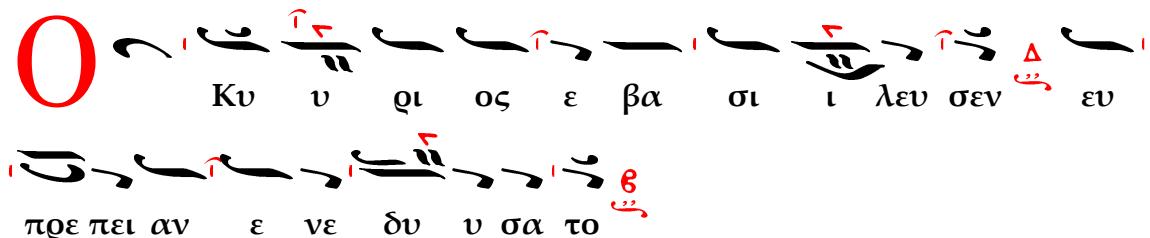
Τῇχος Δι Θ.

Φ ως ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τά
 8 8 Πα α α τρος ον ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σα 8 8 Χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η η τη
 η η λι ι ι ου δυ ν ν ν σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 ν ν μν 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα γι νι ο
 ο ον και αι Α α γι ο ον Πνε ε ε ε εν μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις ν ν μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

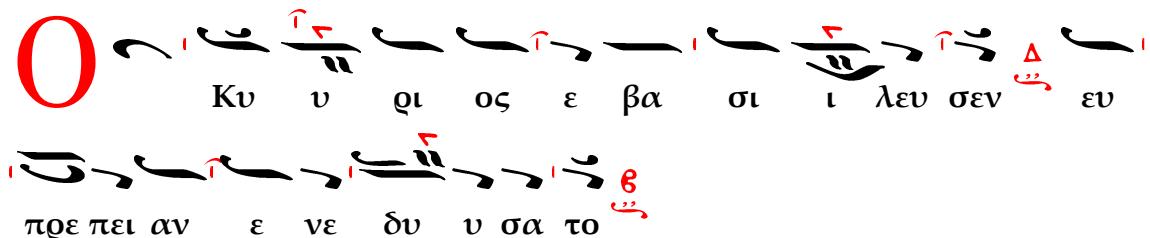

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

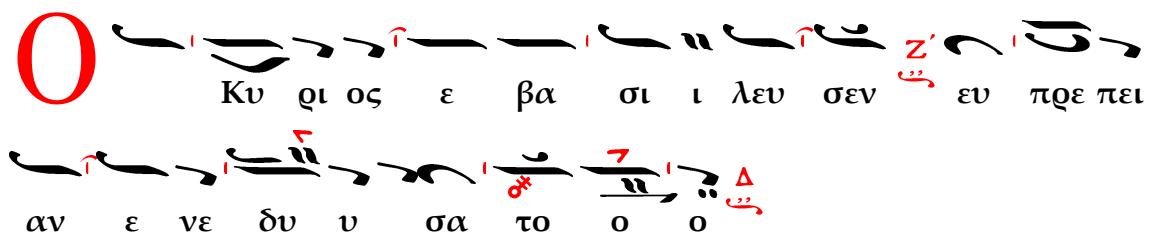
Ὕχος ἡ Δι-θ-

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο Δ

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἵτις οὐ σαλευθήσεται. Δ

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Είπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ο ιερεύς: Ὄτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἄμήν.

Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Ἀγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἴτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἑπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν

ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱ εἱρεὺς ἐκφώνωσ·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· Ἄμήν.

Οἱ εἱρεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Οἱ χοροί· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Οἱ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Οἱ χοροί· Σοί, Κύριε.

Οἱ εἱρεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίου καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· Ἄμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Αναστάσιμον.

Ἄχος Γα φ

Ο ^{Γα} τω πα θει σου χρι στε α μαν ρω ω σας τον η
λι ι ον ^{Γα} και τω φω τι της ση ης α να στα σε ως
φαι δρυ νας τα συ μπαν τα ^η προσ δε ξαι η μων τον ε σπε
ρι νον ν μνον φι λα αν θρω ω πε ^η η

Ἐτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,

ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,

ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἄμήν,

τὸ δὲ Ἄμήν ἐστι μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν και περι ε ε ζω σα α το
H ζω ο δο χοςσου ε ε γερ σις Κυ ρι ε την
 οι κου με νην πα σαν ε φω τι σε και το ι δι ον πλα α
Πα σμα φθα ρεν α νε κα α λε σα α το δι ο της κα τα ρας
Πα του Α δαμ α παλ λα γε εν τες βο ω ω μεν παν
 το δυ να με Κυ ν ρι ε δο ο ξα α σοι
Στίχ. β'. Και γάρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, η τις ου ου σα

λευ θη σε ε ται
Θ ε ος ν παρ χων α ναλ λοι ω τος σαρ κι πα α
 σχωνηλ λοι ω ω σαι ον η κτι σις μη φε ρου σα κρε
 μα με νον ο ραν τω φο βω ε κλο νει το και στε
 νου σα ν ν μνει την σην μα κρο θυ μι αν κα τελ
Πα
 θων εν Α δη δε τρι η με ρος α νε στης ζω
Γα
 ην τω κο σμω δω ρου με νος και το με γα ε ε
 λε ε ος

Στίχ. γ'. Τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εις μα κρο ο

τη τα η μερων ¶
I Γα να το γε νος η μων εκ του θα να του χριστε λυ
Πα τρω σης u q θα να τον υ πη νε εγκας q και τρι η μερος εκ
 νεκ δων α να στας σε αυ τω συν α νε στη σας τους
Πα σε Θε ο ον ε πι γνον τας q και κο σμον ε φω τι σας
 Ku v ρι ε δο ο ξα α σοι u

Δόξα. Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

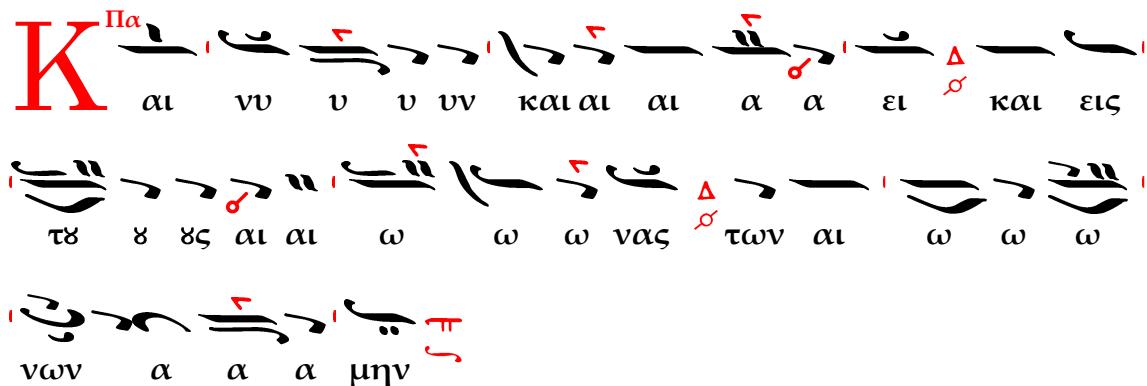
Ἔχος Πα

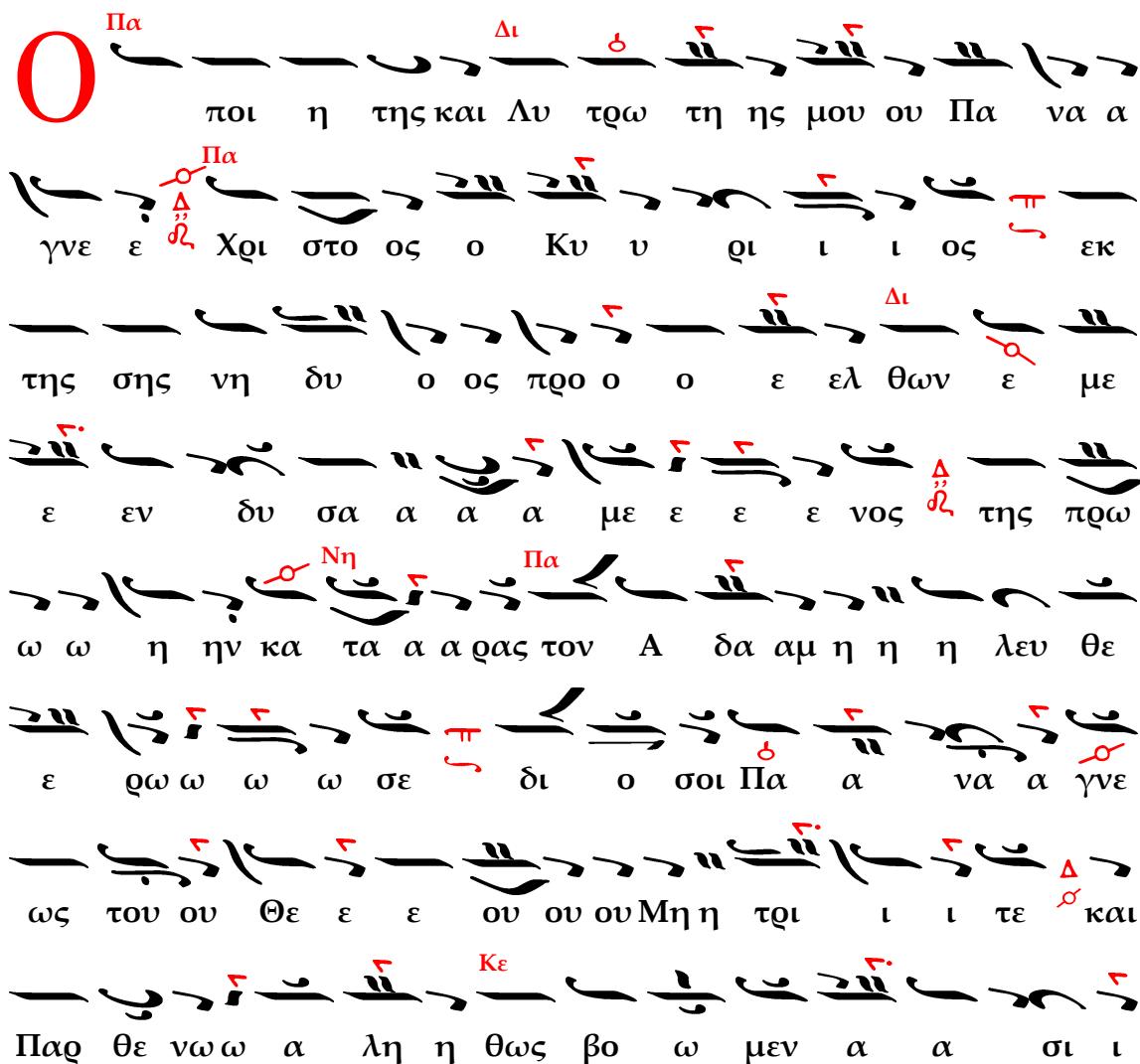
Δ Πα ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω x και
 A γι ω Πνευ μα α α τι ¶

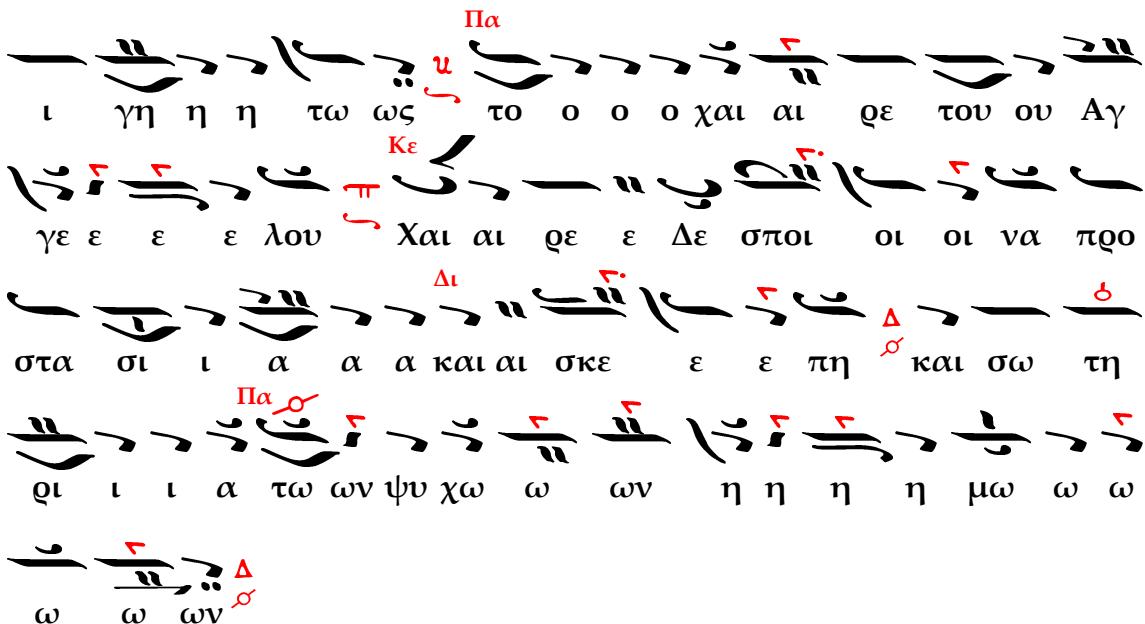
B Πα η μα τι τυ δαν ν8 πα ρε στη η κως x και α
Κε γω νι ζο με ε ε νος υ πε ερ τηης ε ε ευ σε ε
 βει ει ει ας x ε κρα αυ γα α α α ζες ¶ i
 δ8 ε γω ω και αι τα α α παι αι δι ι ι α x α
 μοι ε δω ω ω κεν ο ο Θε ε ε ε ος ¶ μεθ ων ε
 στε φα νω θης εν 8 ρα α α νοις Ba βυ ν ν ν

 λα α Ι ε ε ρο μα α α αρ τυς πρε σβευ ων
 α α πα α αυστωςτων πα γι δωων τχ 8 8 ε ε εχ
 θρε ρυ σθηναι τα αςψυ χα α α ας η η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

 Κ ^{Πα} αι νυ ν ν και αι αι α ει ^{Δι} και εις
 τχ 8 8ς αι αι ω ω ω νας ^{Δι} των αι ω ω ω
 νων α α α μην

 Ο ^{Πα} ποι η της και Λυ τρω τη ης μου ου Πα να α
 γνε ε ^{Πα} Χρι στο ος ο Κυ ν δι ι ι ος ^{Πρ} εκ
 της σης νη δυ ο ος προ ο ο ε ελ θων ε με
 ε εν δυ σα α α α με ε ε ε νος ^{Δι} της πρω
 ω ω η ην κα τα α α ρας τον Α δα αμ η η λευ θε
 ε ρω ω ω σε ^{Πρ} δι ο σοι Πα α να α γνε
 ας τον ου Θε ε ε ου ου ου ^{Nη} Μη η τρι ι ι τε ^{Δι} και
 Παρ θε νω ω α λη η θως βο ω μεν α α σι ι

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
Ὦδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὁῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἴδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἥτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἰῆσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,

τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ὕχος Γα φ

E ^{Γα} ν φραι νε σθωτα ου φα νι α α γαλ λι α
 σθωτα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν
 βρα χι ο νι αν του ^{Πα} ο Ku φι ος ε πα τη σε τω θα
 να α τω το ον θα α να α τον ^{Γα} πρω το το κος των νε κρων ε
 γε νε το ^υ εκ κοι λι ας Α δου ε φυ σα το η
 μας ^υ και πα φε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε
 λε ε ος ^υ

Τοῦ Ἱερομάρτυρος Βαβύλα.

Ὕχος Δι φ

K αι τρο πων με το χος και θρο νων δι α δο χος ^ε των
 Α πο στο λων γε νο με νος ^{Δι} την πρα ξιν ευ φες
 θε ο ο πνευ στε εις θε ω φι ας ε πι βα σιν ^ε
 δι α του το τον λο γον της α λη θει ας ορ θο

το μων **Δ** και τη πι ζει ε νη θλη σας μεχρις αι αι
 μα τος **Δ** Ι ε ρο μαρτυρια βν υ λα **β** πρε σβευ ε
 χρι ζω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων **β**

Δόξα.

Τοῦ Προφήτου Μωυσέως.

Ἴχος Δι Θ

Τραπέ **β** προ φη η τρ σθ μω ν σε ως την μνημην Κυ
 ρι ε Ε ορ τα α ζοντες **β** δι αυ τρ σε δυ σω πτ
 8 8 μεν σω σοντας ψυ χα α ας η μων **Δ**

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἴχος Δι Θ

Παν τα ν περ εν νοι αν παν τα ν περ εν δο ξα
 τα σα Θε ο το κε μν στη ρι α **β** τη α γνει α εσφρα
 γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη **Δ**

Μη τηρ ε γνω σθης α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη
 θι νον **β** αν τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η
 μω ω ων **Δ**

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

‘Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο ἰερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός· Ἄμήν.

‘Ο προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

‘Ο χορός· Ἄμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

‘Ο διάκονος· Σοφία.

‘Ο ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο ἰερεύς·

‘Ο ὃν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός· Ἄμήν.

‘Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

‘Ο ἰερεύς· Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

‘Ο ἰερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

‘Ο ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἰερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπιουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προοδόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν δούλων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν

ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.
Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.
Ο λαός: Ἄμην.

* * * * *